

El Gatopardo

Il Gattopardo, Luchino Visconti, 1963

Tota una trama que tracta de l'aristocràcia siciliana dels anys 60, on també hi ha lloc per a l'amor.
 Una obra mestra de Luchino Visconti.

Una pel·lícula amb un guió adaptat d'una obra mestra com és la novel·la de Giuseppe Tomasi di Lampedusa, *El Gatopardo*. El film té una perspectiva pessimista sobre els fets històrics que s'analitzen.

Mitjançant la vida de Don Fabrizio, príncep de Salina, i de tota la seva família, la pel·lícula narra la invasió de Sicília per les tropes de Garibaldi, i de com tots els familiars de Don Fabrizio s'han de refugiar a la casa que tenen al camp, a Donnafugata.

Tota una demostració, per part de Visconti, de com plasmar els fets d'un llibre damunt del cel·luloide; una gran superproducció de tres hores i quart, on el perfeccionisme del director quasi porta a la ruïna la productora *Titanus*, que va haver de demanar ajuda econòmica a la *Fox* a canvi dels drets de distribució.

El Gatopardo té un cert paral·lisme amb *Senso*, ja que les dues són bastant desmesurades: parlen de la glòria de la nacionalitat rebel Italiana, les dues tenen problemes econòmics i en les dues Visconti intenta, tot i que sense èxit, que el seu protagonista sigui Marlon Brando.

El nivell de perfeccionisme de Visconti en la planificació de la pel·lícula és tant que els enquadraments semblen quadres, la il·luminació és l'adequada en cada un dels 295.200 fotogrames de què està composta i el temps del film és l'ideal per a la narració. Aquesta pel·lícula trenca el típic mite que els films fruit de l'adaptació d'un llibre no satisfan plenament els qui l'han llegit abans.

També cal tenir en compte que un llibre i una pel·lícula no són dues obres d'art que és puguin incloure dins del mateix gènere, per això la comparació entre un llibre i la seva adaptació cinematogràfica no és oportuna. Un llibre no és el guió d'una pel·lícula.

Luchino Visconti

Milà 1906-Roma 1976. Hereta del seu pare Giuseppe Visconti, duc de Modrone, un títol i l'amor pel teatre. Luchino Visconti era un jove aristòcrata d'idees progressistes no molt ben vistes a la Itàlia de Mussolini; decideix fer carrera en el món de la decoració i el cinema. Va treballar a França amb Jean Renoir, i va fer d'ajudant de realització a *Los bajos fondos* 1937, però la guerra interromp aquesta col·laboració. L'obra cinematogràfica de Luchino Visconti està inspirada en els esdeveniments històrics compresos entre els anys 1850 i 1950; la seva obra, tot i el rebuig de la censura, és tot un mite en la història del cinema. Amb *Obsesión*, arrenca el que serà el neorealisme i la primera d'una trilogia inesperada que comprén *Obsesión*, *La tierra tiembla* i *Rocco y sus hermanos*. Una trilogia que és el retrat perfecte d'una societat italiana que només reflecteix, pobresa, migració i violència.

Visconti sabia treure d'un fet qualsevol la part significativa per integrar-ho a la trama fílmica; només li importava el que era representatiu, el que gràcies al gran poder que tenia la imatge cinematogràfica, podia fer servir per suggerir o denunciar.

No cal dir que l'obra de Visconti va aportar al cinema una gran qualitat

plàstica, ja que ell buscava, a part d'una narració perfecta, la qualitat estètica en cada pla que feia. Els seus personatges, més aviat pessimistes, eren el reflex de l'anàlisi que ell feia a la societat italiana.

Visconti va estar vinculat directament a organitzacions de l'esquerra italiana, i amb promotors del moviment Neorealista, també va tenir una important carrera com a realitzador de teatre i òpera.

Il Gattopardo és el cim de la seva línia de creació més personal, a mig camí entre el melodrama i la reflexió històrica; tota una demostració de cinema tant en l'apartat narratiu com en el visual, d'una gran perfecció plàstica, impressionant. Una pel·lícula que ens mostra el fruit de quinze mesos de rodatge, exacutat per un dels millors realitzadors italians que mai hi ha hagut.

Fitxa tècnica

Tècnics

1962
Boccaccio 70

Director: Luchino Visconti
Productor: Goffredo Lombardo, per Titanus, SGC, Pathé Cinéma

1963
Il gatto pardo

Guió: Luchino Visconti, Suso Cecchi, Enrico Medioli, Pasquale Festa Campanile, Massimo Franciosa basat en la novel·la de Giuseppe Tomas Di Lampedusa

1965
Vaghe stelle dell'Orsa

Muntatge: Mario Serandrei

1967
Le streghe

Fotografia: Giuseppe Rotunno

Música: Nino Rota, Giuseppe Verdi

Companyia productora: Titanus

1967
Lo straniero

Nacionalitat: Italia

Durada: 205 minuts

1969
La caduta degli dei

Actors

Burt Lancaster

1971
Morte a Venezia

Alain Delon

Claudia Cardinale

Rina Morelli

Paolo Stoppa

1973
Ludwig

Romolo Valli

Lucilla Morlacchi

Ida Galli

1974
Gruppo di famiglia in un intreno

Filmografia

1943

Obsessione

1976
L'innocente

1945

Giorni di gloria

1950

La terra trema

1951

Bellissima

1951

Appunti su un fatto di cronaca

1953

Siamo donne

1954

Senso

1957

Le notti bianche

1960

Rocco e i suoi fratelli